

Jord bliver beskattet, i Modsætning til, hvad der er Tilfældet under den gældende Lov, hvor det skattefrie Fradrag kan omfatte ogsaa Jordarealer. Al Jord vil saaledes efter dette Lovforslag blive beskattet, og alle Jordejere vil med Hensyn til Jord af samme Godhed og Beliggenhed blive stillet overfor den samme Beskatning pr. Arealenhed“.

Det *konservative Mindretal* indstillede Lovforslaget til Forkastelse, ogsaa efter Flertallets Ændringer, og stillede et Ændringsforslag til ny Affattelse af Lovforslaget. Mindretallet udtaler: „Medens Mindretallet maa anse Vurdering til Ejendomsskyld for det rigtige skattemæssige Grundlag, maa man af mange Gange fremhævede Grunde og med samme Motivering, som det skete ved Behandlingen af Statsgrundskyldloven, absolut modsætte sig, at Vurdering til Grundskyld, som det sker efter nævnte Lov, lægges til Grund ved Skatteberegningen“.....

„Med Hensyn til Spørgsmaalet om en Grundstigningsafgift har Mindretallet erklæret sig rede til at medvirke til en saadans Gennemførelse, naar denne kun blev opkrævet af den samfundsskabte Værdistigning, og naar den virkelig var konstateret ved Ejerskifte. Mindretallet har udbedt sig Oplysninger om Grundstigningsafgiftsregler i andre Lande. Oplysninger er ikke fremkommet ved Betænkningens Afgivelse.

Med Hensyn til Skattelempelser for Ejendomme, opførte efter 1. Juni 1916, har Mindretallet erklæret, at Regler herom ikke kan gives i denne Lov, men at hele dette Spørgsmaal efter Mindretallets Anskuelse maa løses ved særlig Lov, og man har her peget paa, at Forholdene sikkert ligger saa forskellige, at en generel Ordning ikke kan træffes.“

Det af det konservative Mindretal foreslaaede nye Lovforslag havde til Titel „Forslag til Lov om kommunal Ejendomsskyld“. Idet der med Hensyn til dets nærmere Indhold henvises til Tillæg B., gengives her fra Betænkningen følgende: „Mindretallets Forslag bestemmer, at Ejendomsskylden — bortset fra Frederiksberg, hvor den nuværende Ordning er tilfredsstillende — er den eneste faste Ejendomsskat. De faste Ejendommers Skatter i København fikses saaledes, at man udfinder den Promille, som de nuværende Skatter paa fast Ejendom udgør af Ejendomsskyldværdien. Denne Promille er uforanderlig. Hvor Skatten vil stige for enkelte Ejendomme, finder der en overmaade lempelig Overgang Sted.

For Købstædernes Vedkommende er Regelen den samme, og der er bevaret Regelen om, at $\frac{1}{6}$ af Udgifterne kan tages paa fast Ejendom. Det bestemmes dog, at Overgangen til en større Skat paa den faste Ejendom er lempeligere end de nuværende Regler.